

FORMANDSKONFERENCE, ÅBEN FOR ALLE MEDLEMMER
BRUXELLES, TIRSDAG DEN 18. FEBRUAR 2003
KONFERENZ DER PRÄSIDENTEN
BRÜSSEL, 18. FEBRUAR 2003
ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ANOIXTH ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2003
CONFERENCE OF PRESIDENTS OPEN TO ALL MEMBERS
BRUSSELS, TUESDAY 18 FEBRUARY 2003
CONFERENCIA DE PRESIDENTES ABIERTA A TODOS LOS DIPUTADOS
BRUSELAS, MARTES, 18 DE FEBRERO DE 2003
CONFÉRENCE DES PRÉSIDENTS OUVERTE À TOUS LES DÉPUTÉS
BRUXELLES, MARDI 18 FÉVRIER 2003
CONFERENZA DEI PRESIDENTI APERTA A TUTTI I DEPUTATI
BRUXELLES, MARTEDI' 18 FEBBRAIO 2003
VOOR ALLE LEDEN TOEGANKELIJKE
CONFERENTIE VAN VOORZITTERS
BRUSSEL, DINSDAG 18 FEBRUARI 2003
CONFERÊNCIA DE PRESIDENTES ABERTA A TODOS OS DEPUTADOS
BRUXELAS, TERÇA-FEIRA, 18 DE FEVEREIRO DE 2003
KAIKILLE JÄSENILLE AVOIN PUHEENJOHTAJAKOKOUS, BRYSSELISSÄ TIISTAINA 18.
HELMIKUUTA 2003
TALMANSKONFERENS, ÖPPEN FÖR ALLA LEDAMÖTER
BRYSSEL, TISDAGEN DEN 18 FEBRUARI 2003

IN THE CHAIR: MR COX
President

(The meeting was opened at 9.40 a.m.)

President. - I would like to extend a warm, personal welcome to the President-in-Office, Mr Simitis, and to congratulate him on the conclusions of the summit meeting yesterday and on the courageous attempt in this *démarche* by the Greek presidency to try to produce more coherence in the European Union's statement of position in this matter.

(Applause)

I know that you, Mr President-in-Office, took a certain political risk. There were many voices saying that this was not the moment to hold such a meeting. You have proved your critics wrong.

Σημίτης, Πρόεδρος του Συμβουλίου. - Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, προ τριών εβδομάδων περίπου, είχε τεθεί το θέμα εάν θα πρέπει να γίνει μια Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία να προσπαθήσει να ενώσει τις διάφορες απόψεις και να διαμορφώσει μια κοινή πολιτική απέναντι στις εξελίξεις στο Ιράκ. Η ελληνική Προεδρία ήταν της άποψης ότι αυτό ήταν αναγκαίο διότι δεν είναι δυνατόν, όπως έχει συμβεί στα Συμβούλια Κορυφής, να συζητάμε διάφορα θέματα τα οποία αφορούν τις διεθνείς εξωτερικές σχέσεις για όλες τις ηπείρους και να μη συζητήσουμε το καίριο, το σημαντικό, το κεντρικό θέμα του Ιράκ, το πώς θα εξασφαλίσουμε την ειρήνη.

Όταν η ελληνική Προεδρία πήρε την πρωτοβουλία για τη σύγκληση της Συνόδου Κορυφής, ορισμένες χώρες αντέδρασαν. Είπαν ότι αυτό είναι πρόωρο, είπαν ότι αυτό δεν είναι ώριμο, ότι θα οδηγήσει σε μια διαπίστωση των διαφωνιών οι οποίες υπάρχουν στην Ένωση, ότι θα πρέπει να το αναβάλουμε για αργότερα. Εμείς όμως, μετά από συνεννοήσεις βέβαια, προχωρήσαμε διότι πιστεύουμε ότι η Ευρώπη πρέπει να είναι παρούσα στην παγκόσμια σκηνή, ότι παρά τις διαφωνίες, τις διαφορετικές προσεγγίσεις, θα πρέπει να δείξει η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι έχει ζωντανές διαδικασίες οι οποίες προσπαθούν να γεφυρώσουν τις διαφορές. Άλλωστε, οι ευρωπαίοι πολίτες περίμεναν από μας μια συνεισφορά η οποία θα οδηγήσει σε μια ενιαία στάση.

Οι διαδηλώσεις οι οποίες έγιναν το περασμένο Σάββατο σε όλο τον κόσμο, που κινητοποιήσαν εκατομμύρια πολίτες, ήταν απόδειξη της μεγάλης ανησυχίας η οποία υπάρχει στον κόσμο. Και θα ήταν παράδοξο εμείς, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μην ανταποκριθεί και να μη δώσει απαντήσεις στην ανησυχία αυτή. Καθ' όλη τη διάρκεια των τελευταίων εβδομάδων, ιδίως αφότου οχτώ κράτη μέλη και υποψήφιες χώρες έστειλαν μια επιστολή σε σχέση με τις απόψεις τους, υπήρχε η εντύπωση ότι εξωτερική πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπάρχει. Αυτό δεν είναι ακριβές. Γιατί, όσον αφορά το Ιράκ, το Συμβούλιο Υπουργών είχε πάρει αποφάσεις στις 27 Ιανουαρίου και υπήρχε και μια δημόσια ανακοίνωση προς το Ιράκ, της 4ης Φεβρουαρίου. Όμως, είναι γνωστό ότι αυτό αποτελούσε μόνο ένα πλαίσιο και ότι υπήρχαν έντονες διαφορές στην εκτίμηση των αποτελεσμάτων των ελεγκτικών διαδικασιών στο Ιράκ, στην ερμηνεία της απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, στον τρόπο των περαιτέρω προσεγγίσεων.

Το ζητούμενο λοιπόν ήταν εάν μπορούσαμε σε όλα αυτά τα θέματα, τα οποία ήταν εκκρεμή, να διαμορφώσουμε ορισμένα κοινά σημεία και να καταλήξουμε σε μια κοινή πορεία. Ετόνισα χθες στους συναδέλφους μας ότι βρισκόμαστε όχι για να επαναλάβουμε τις διαφωνίες μας και να επιβεβαιώσουμε τις αποκλίσεις μας, αλλά για να αλλάξουμε τα πράγματα και να προσπαθήσουμε να δώσουμε ορισμένες νέες σκέψεις και νέες κατευθύνσεις. Ξέρετε όλοι ότι η Προεδρία είναι υποχρεωμένη να κάνει συνθέσεις. Η Προεδρία έχει τις απόψεις της, αλλά ο ρόλος της δεν είναι να επιβάλει τις απόψεις της. Ο ρόλος της είναι να προσπαθήσει να διαμορφώσει μια κοινή γραμμή. Και πιστεύω ότι εχτές, και αυτό ήταν μια μεγάλη επιτυχία, δείξαμε, πρώτον, ότι οι διαδικασίες συγκερασμού των απόψεων και κοινής συνεννόησης είναι ζωντανές, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ένα σύνολο όπου ο καθένας τραβάει το δρόμο του χωρίς να ενδιαφέρεται για τους άλλους, αλλά είναι ένα σύνολο το οποίο συναισθάνεται την ανάγκη να συζητήσει, να αντιμετωπίσει τις διάφορες απόψεις και να προχωρήσει ένα κοινό δρόμο. Και δείξαμε επίσης ότι σ' αυτόν τον κοινό δρόμο, παρά τις πολλές διαφωνίες, υπάρχουν ορισμένα κεντρικά σημεία, τα οποία είμαστε διατεθειμένοι όλοι να προσεξούμε.

Ποιά είναι αυτά τα κεντρικά σημεία: το πρώτο είναι η διαπίστωση ότι ο πόλεμος οδηγεί σε καταστροφή, όσο δικαιολογημένος και αν είναι. Γι' αυτό είναι μια λύση στην οποία θα πρέπει να προσφύγουμε μόνο όταν έχουμε εξαντλήσει όλες τις ειρηνικές δυνατότητες, όλες τις δυνατότητες να αντιμετωπίσουμε με διαφορετικό τρόπο μια κρίση και όταν είναι φανερό ότι οποιαδήποτε εναλλακτική λύση στον πόλεμο μπορεί να φέρει χειρότερες καταστροφές. Λέει η απόφαση: ο πόλεμος δεν είναι αναπόφευκτος, η βία θα πρέπει να ασκηθεί μόνον ως εσχάτη λύση και, σε συνάρτηση με την υπόθεση, εναπόκειται στο καθεστώς του Ιράκ να τερματίσει την κρίση αυτή, συμμορφούμενο προς τα αιτήματα του Συμβουλίου Ασφαλείας".

Το δεύτερο σημείο, το οποίο επίσης τονίζεται σ' αυτή την απόφαση, είναι το εξής: η Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών που προβλέπει τις διαδικασίες σε μια περίπτωση όπου υπάρχει κίνδυνος για την παγκόσμια ειρήνη σαφέστατα δηλώνει ότι η εξασφάλιση της διεθνούς ειρήνης δεν είναι θέμα ενός κράτους μόνο. Είναι θέμα της διεθνούς κοινότητας. Η νομιμοποίηση της όποιας δράσης μπορεί να έχει μια πηγή μόνο: το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Αυτός είναι ο κανόνας στις διεθνείς μας σχέσεις. Και έχουμε και ένα πρόσφατο παράδειγμα, του Κοσόβου. Το παράδειγμα αυτό δείχνει ότι εάν υπάρξει μια τέτοια πολεμική παρέμβαση πρέπει να υπάρξει και μια ειρηνική συνέχεια, και την ειρηνική συνέχεια, όπως στο Κόσοβο, δεν μπορούν να τη δώσουν άλλοι, εκτός από τα Ηνωμένα Έθνη. Γι αυτό και τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι το επίκεντρο των διαδικασιών. Αυτό έχει τις πρωτοβουλίες, αυτό παίρνει τις αποφάσεις, αυτό καθορίζει την περαιτέρω γραμμή και λέει γι' αυτό η απόφαση "είμαστε δεσμευμένοι να παραμείνουν τα Ηνωμένα Έθνη στο επίκεντρο της διεθνούς τάξης". Αναγνωρίζουμε ότι την πρωταρχική αρμοδιότητα στο χειρισμό του αφοπλισμού του Ιράκ φέρει το Συμβούλιο Ασφαλείας, εκφράζουμε την αμέριστη υποστήριξή μας προς το Συμβούλιο όσον αφορά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του.

Τρίτο σημείο είναι η απάντηση στις εξελίξεις σε σχέση με το Ιράκ. Το Ιράκ μέχρι στιγμής δεν έχει συμμορφωθεί πλήρως, και δυστυχώς θα έλεγα, προς την απόφαση των Ηνωμένων Εθνών. Δεν έχει συνεργαστεί απρόσκοπτα και δεν έχει δώσει όλα τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να είναι βέβαιο ότι δεν διαθέτει πια όπλα μαζικής καταστροφής. Εκείνο το οποίο θα πρέπει επίσης να διαπιστώσουμε είναι ότι το Ιράκ θα πρέπει επιτέλους να συνεργαστεί κι αυτό φαίνεται και στην έκθεση του κυρίου Blix, όμως όλοι ξέρουμε ότι τέτοιες συνεχείς προσκλήσεις για συμμόρφωση δεν έχουν αξία αν επαναλαμβάνονται χωρίς αποτέλεσμα. Η συνεχής μη συμμόρφωση δείχνει ότι η διαδικασία του ελέγχου και της συνεννόησης δεν λαμβάνεται σοβαρά υπόψη. Αν κάποιος δεν συμμορφώνεται και επικαλείται συνεχώς διαδικαστικά θέματα, αυτό αποτελεί κωλυσιεργία και αποφασίσαμε ότι θα πρέπει να απευθύνουμε ένα σοβαρό μήνυμα στο Ιράκ, γιατί υπάρχει η αίσθηση της χρονικής πίεσης στις εξελίξεις.

Το τρίτο σημείο το οποίο θέλω να αναδείξω είναι η παράγραφος η οποία λέει «επαναλαμβάνουμε την πλήρη υποστήριξή μας προς τις συνεχιζόμενες εργασίες των επιθεωρητών των Ηνωμένων Εθνών». Πρέπει να τους δοθούν ο χρόνος και οι πόροι που το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών κρίνει απαραίτητους. Το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφασίζει και αποφασίζει με ποια μέσα θα πραγματοποιήσουν οι ελεγκτές τις εργασίες τους. Ωστόσο, οι επιθεωρήσεις δεν μπορούν να συνεχίζονται επ' αόριστον χωρίς την πλήρη συνεργασία του Ιράκ, το οποίο πρέπει να συμπεριλαμβάνει την παροχή όλων των πρόσθετων και επιμέρους πληροφοριών για τα θέματα που έχουν τεθεί στις εκθέσεις των επιθεωρητών. Η Βαγδάτη δεν θα πρέπει να έχει αυταπάτες, πρέπει να αφοπλιστεί και να συνεργαστεί αμέσως και πλήρως. Το Ιράκ έχει μια τελευταία ευκαιρία να διευθετήσει την κρίση ειρηνικά. Διαπιστώνουμε βέβαια ότι εκείνο το οποίο είναι αναγκαίο είναι να επιβεβαιώσουμε τα συμπεράσματα του προηγούμενου Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων, να αναγνωρίσουμε την πορεία η οποία υπήρξε με βάση αυτά τα συμπεράσματα και να εκδηλώσουμε την κοινή πρόθεση η Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει να συνεργάζεται.

Θέλω να αναφέρω επίσης ότι υπάρχει μια αναφορά στην απόφαση αυτή σε σχέση με τα θέματα της Μέσης Ανατολής. Θα πρέπει να εξακολουθήσουμε να υποστηρίζουμε την έγκαιρη εφαρμογή του οδικού χάρτου που προσυπέγραψαν οι τέσσερις. Η τρομοκρατία και η βία θα πρέπει να σταματήσουν. Για το θέμα των σχέσεων με τις Ηνωμένες Πολιτείες η απόφαση λέει «η ενότητα της διεθνούς κοινότητας είναι ζωτική για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών». Έχουμε δεσμευτεί να συνεργαστούμε με όλους τους εταίρους μας, και ιδίως με τις Ηνωμένες Πολιτείες, για τον αφοπλισμό του Ιράκ, για την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή και για ένα αξιοπρεπές μέλλον όλων των λαών της.

Τέλος, κυρίες και κύριοι, θέλω πρώτα απ' όλα να αναδείξω τη συμμετοχή του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Cox, ο οποίος στην αρχή της συνεδρίασης μας παρουσίασε τις απόψεις του Κοινοβουλίου, και πιστεύω ότι αυτό ήταν πολύ θετικό, όπως και τη συμμετοχή του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών κυρίου Kofi Annan, ο οποίος από τη δική του πλευρά ετόνισε αυτά τα σημεία τα οποία περιέχει η απόφαση, δηλαδή την προσπάθεια αποφυγής του πολέμου, την ανάγκη συνέχισης των ειρηνευτικών διαδικασιών, την ενίσχυση των επιθεωρητών και την ανάγκη άμεσης συμμόρφωσης του Ιράκ προς τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Η χτεσινή μέρα ίσως για μερικούς οι οποίοι θα ήθελαν να υπάρχει ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα με καθορισμένες στάσεις για το τι θα γίνει τις επόμενες μέρες δεν ήταν ικανοποιητική. Αλλά πιστεύουμε εμείς ότι μέσα στις σημερινές συνθήκες δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν τέτοια χρονοδιαγράμματα. Θα πρέπει να υπάρχει στάθμιση του τι συμβαίνει σε τακτά διαστήματα, η πρωτοβουλία ανήκει στο Συμβούλιο Ασφαλείας, εκείνο το οποίο ήταν δυνατό, και το έπραξε η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι να δείξει το ενδιαφέρον της, την κοινή συζήτηση, κοινές αρχές και να επιβεβαιώσει ότι βρίσκεται στην πορεία για τη διαμόρφωση μιας κοινής πολιτικής. Υπάρχει γενική απόφαση και κάθε φορά πρέπει αυτή τη γενική απόφαση να την υλοποιούμε, να τη γεμίζουμε περιεχόμενο. Και εχτές η Σύνοδος Κορυφής έδειξε ότι μπορούμε να της δίνουμε περιεχόμενο.

(Χειροκροτήματα)

2-004

Poettering (PPE-DE). - Herr Präsident, Herr Präsident des Europäischen Rates, liebe Kolleginnen und Kollegen! Herr Präsident Simitis, ich möchte Ihnen zunächst dafür danken, dass Sie heute hier sind und möchte Sie zu dem Erfolg von gestern Abend beglückwünschen. Als wir uns vor Weihnachten in der Konferenz der Präsidenten in Athen getroffen haben, haben Sie gesagt: Ich hoffe, alle sind fair. Ich möchte Ihnen für unsere Fraktion der Europäischen Volkspartei (Christdemokraten) und europäischer Demokraten sagen, dass wir die griechische Präsidentschaft immer unterstützt haben, wenn es darum geht, zu gemeinsamen Lösungen zu kommen. In der letzten Woche, als wir mit Herrn Minister Giannitsis die Debatte in Straßburg hatten, haben wir die griechische Präsidentschaft ausdrücklich unterstützt, diesen Gipfel der Staats- und Regierungschefs einzuberufen.

Ich möchte drei kurze Bemerkungen machen und auch darauf hinweisen, an welcher Stelle wir die Notwendigkeit sehen, Lehren aus den Ereignissen zu ziehen. Sie waren als Präsidentschaft um die Situation, die Sie vorgefunden haben, nicht zu beneiden: die Uneinigkeit der Europäer und der Scherbenhaufen, vor dem wir standen. Ich möchte nicht noch einmal die Chronologie der Ereignisse darstellen, weil das wieder Verletzungen hervorrufen würde. Für uns muss für alle Zukunft aber klar sein, dass wir Europäer uns um gemeinsame Positionen bemühen müssen. Es darf keine einseitigen, es darf keine zweiseitigen, es darf keine mehrseitigen Erklärungen geben, die an den Gemeinschaftsverfahren der Europäischen Union vorbei zustande kommen, sondern wir müssen gemeinsam handeln, und diese Solidaritätspflicht hat jedes Land. Wenn einer dagegen verstößt, dann führt das sofort zu Gegenreaktionen von anderen, und deswegen müssen wir von allen beteiligten Regierungen fordern, dass sie die Gemeinschaftsmechanismen anwenden.

Eine zweite Lehre, die wir meiner Meinung nach ziehen müssen - und das unabhängig vom Irak, auch wenn es damit zusammenhängt -, ist folgende: Wir sollten unser Verhältnis zu Amerika oder besser, die europäische Einigung nicht als Gegensatz zu den Vereinigten Staaten von Amerika definieren, sondern wir brauchen eine gleichberechtigte Partnerschaft. Würden wir unser Verhältnis so definieren, dass die europäische Einigung einen Gegensatz zu den Vereinigten Staaten darstellt, dann würden wir die zukünftigen Länder der Europäischen Union, die Länder Mitteleuropas, immer sofort an die Seite der USA treiben, da diese Länder wegen ihrer historischen Erfahrungen - die ich jetzt hier nicht vertiefen möchte -

dann immer den größeren Schutz bei Amerika suchen. Deswegen muss die Einigung Europas sich immer bemühen, eine gleichberechtigte Partnerschaft zu Amerika herbeizuführen.

Dritte Bemerkung: Sie haben mit Recht die Demonstranten und die großen Demonstrationen angesprochen. In einer Demokratie - und darauf sollten wir in Europa und in der Welt stolz sein - gehören Demonstrationen zu unserer freiheitlichen Gesellschaft. Wir müssen aber auch aufpassen, dass wir Ursache und Wirkung nicht verwechseln. Das Problem sind nicht die Vereinigten Staaten von Amerika, sondern das verbrecherische Regime von Saddam Hussein.

(Beifall)

Das ist, glaube ich, das Entscheidende, was wir auch an diesem Tag der Freude heute nicht vergessen dürfen. Die Resolution bringt das alles in sehr ausgewogener Weise zum Ausdruck, wozu ich Sie nur herzlich beglückwünschen kann. Aber wenn heute tausend Tonnen chemischer Kampfstoffe, wie der Milzbranderreger Anthrax und das Nervengas VX, verschwunden sind und das verbrecherische Regime im Irak nicht den Nachweis erbringt, wo diese Waffen geblieben sind, dann müssen wir dem in den nächsten Tagen und Wochen große Aufmerksamkeit schenken. Ich kann Ihnen deshalb nur zustimmen, wenn Sie sagen: Dies ist jetzt eine letzte Chance für Saddam Hussein. Er muss zusammenarbeiten oder er muss abgerüstet werden. Ich kann nur hoffen, dass dies dann friedlich und im Rahmen der Vereinten Nationen geschieht.

Eine abschließende Bemerkung, Herr Präsident des Europäischen Rates: Ich finde es sehr gelungen, dass in der Erklärung auch ausdrücklich auf den Frieden im Nahen Osten und den Nahostkonflikt Israel/Palästina Bezug genommen wird. Wir müssen der arabischen Welt ein Signal geben, dass Europa seinen Beitrag dazu leisten will, dass Israel in gesicherten Grenzen leben kann, dass Palästina in gesicherten Grenzen leben kann, dass wir also nicht antiarabisch sind, sondern dass wir um einen rechten und einen gerechten Frieden bemüht sind. In diesem Sinne möchte unsere Fraktion, die Fraktion der Europäischen Volkspartei (Christdemokraten) und europäischer Demokraten, Sie noch einmal sehr herzlich beglückwünschen. Wir hoffen auch, dass Sie weiter dabei erfolgreich sind, einerseits Frieden zu schaffen, aber auch die Gefahren abzuwenden und vor allen Dingen die Geschlossenheit der Europäer zu bewahren. Dafür Ihnen alle gute Wünsche!

(Beifall)

2-005

Barón Crespo (PSE). - Señor Presidente, señor Presidente en ejercicio del Consejo, Señorías, en nombre del Grupo parlamentario socialista, quiero comenzar saludando el coraje y la decisión política del Presidente, Sr. Simitis, que ha convocado una cumbre que no ha sido informal, sino que ha sido una cumbre extraordinaria, lo cual ha permitido adoptar una resolución. Una resolución con la que estamos absolutamente de acuerdo porque recoge esencialmente los términos de la resolución del Parlamento Europeo, aprobada en el mes de enero, y demuestra que podemos trabajar conjuntamente y avanzar.

Asimismo, hay que destacar la presencia del Secretario General de las Naciones Unidas, Sr. Kofi Annan, primero en el Parlamento —lo cual es de agradecer— y, luego, en el Consejo. Creo que la Unión Europea y Naciones Unidas pueden trabajar conjuntamente y ésta es una demostración.

Hay un elemento importante en todo este contexto que es, además de la reunión pública del Consejo de Seguridad del viernes, que fue un hecho histórico, la aparición de una opinión pública europea —yo diría global—. Esa es la nueva superpotencia que está empezando a aparecer en la historia y que nosotros tenemos que defender y apoyar.

(Aplausos)

Señor Presidente en ejercicio del Consejo, en el texto se habla de *the people of Europe*, el pueblo de Europa, ¿por qué no presentar una enmienda al borrador de la Convención para decir también que Europa somos un pueblo? Eso también sería un hecho importante.

En cuanto a la resolución, nosotros estamos absolutamente de acuerdo en que hay que luchar por el desarme total y efectivo, que la guerra no es inevitable —esa es la gran afirmación que el Parlamento incluyó en su resolución y que ustedes han recogido—, que los inspectores deben proseguir su labor y que, de acuerdo con lo que dice la Resolución 1441 —que el mismo Secretario General de Naciones Unidas mencionó ayer—, no hay un plazo límite para su trabajo. Es cierto que no pueden continuar indefinidamente, pero tenemos que apoyar el trabajo que están haciendo los inspectores dirigidos por un conciudadano europeo, el Sr. Blix, del cual me siento absolutamente orgulloso.

Otro elemento importante es el mensaje a Sadam Hussein de que tenemos que mantener la presión y de que tiene que colaborar honestamente porque, además —y eso es importante—, la primera víctima de lo que está ocurriendo es el pueblo iraquí.

Señor Presidente, creo que también es un acierto el recoger que, en un contexto tan difícil como el de Oriente Medio, tiene que haber un mensaje para los países árabes; hay que insistir en la resolución del conflicto israelo-palestino y debemos llevar a cabo una política activa desde el punto de vista europeo.

Creo que lo más importante que se consiguió ayer, después de las dificultades y de la crisis que hemos vivido, es que la Presidencia ha sido capaz de lograr la unidad, de lograr que Europa esté presente y sea activa. Y también —y creo que hay que dirigirse a los Estados Unidos en este sentido— hubo manifestaciones importantes del pueblo de los Estados Unidos. Nosotros somos unos socios leales de los Estados Unidos, pero somos socios en igualdad de condiciones y de derechos y en el marco del trabajo de las Naciones Unidas.

Otro elemento que me parece que hay que subrayar es el tercer párrafo de la resolución, donde se dice que éste es un caso muy importante para el futuro de la humanidad. El modo en el que se gestione la crisis con el Iraq es un *test-case*, es un ejemplo que va a tener un impacto importante para el mundo en las próximas décadas.

Para concluir, señor Presidente, usted se va a reunir con los líderes de los países candidatos al mediodía. Creo que debe transmitirles un mensaje positivo, subrayando que aquí no estamos sólo en una unión de política agrícola y fondos estructurales sino en una unión que debe basarse en principios y en valores comunes.

(Aplausos)

2-006

Watson (ELDR). - President, on behalf of the ELDR group I would like to congratulate the Greek presidency for its remarkable success in forging a balanced and coherent EU common position on Iraq. This vindicates its decision to convene the summit and gives the European Union the opportunity to come back together after the acrimony of recent days.

This common position represents considerable progress because it places the United Nations at the heart of the process; it supports the work of the UN inspectors to achieve peaceful disarmament, but places the onus on Iraq to cooperate fully in this; and it recognises that if Iraq fails to do so, military action may be necessary to enforce the will of the United Nations.

My group welcomes the fact that hitherto rigid positions have moved: that the United Kingdom has recognised that the emphasis should be on a peaceful resolution of this crisis, with war only as a last resort and with UN backing; and that Germany has seen that for the UN to be credible it must be prepared to countenance force as a last resort.

President-in-Office, I do not know what you put in the dolmades that you served as first course but it certainly worked!

(Laughter)

It is therefore a shame that the positive atmosphere was soured by the gratuitous and condescending statements of President Chirac after the summit, about the incoming Member States.

(Applause)

I suspect it would have helped if the candidate countries had been invited to an extraordinary summit. On matters like this, we need the widest possible consensus.

At a meeting with party leaders in this House yesterday, Kofi Annan told us that none of the three Security Council resolutions sets a deadline for the end of inspections. The Liberal Democrats urge the Security Council, if progress is not evident from inspection in the coming weeks, to propose a further Security Council resolution setting a deadline for compliance.

Saddam Hussein should be told "beware the Ides of March". The importance of the fourteen days which divide Mr Blair from Mr Chirac will be less to work towards war than to prepare support for a million malnourished children and five million Iraqis who lack clean water or adequate sanitation.

Mr President-in-Office, Liberal Democrats welcome the EU position which you have crafted. The American poet, Robert Frost, wrote about two roads diverging in a yellow wood. Europe must urge the United States to take the road of the United Nations. It is the road less travelled by. And that will make all the difference.

(Applause)

2-007

Kaufmann (GUE/NGL). - Herr Präsident, Herr Ratspräsident! Ihre Initiative für diesen Sondergipfel war richtig, denn eines, was in der Erklärung heute Nacht auch niedergeschrieben ist, stimmt. Die Art und Weise, wie die Situation im Irak

geregelt wird, wird bedeutsame Auswirkungen auf die Welt in den nächsten Jahrzehnten haben. Herr Ratspräsident, die Erklärung der EU-Staats- und Regierungschefs zum Irak spricht sich zuvörderst für eine friedliche Lösung der Krise aus. Den Waffeninspektoren soll noch Zeit für ihre Arbeit gegeben werden, und sie sollen auch über die Mittel verfügen, die sie nach Auffassung des Sicherheitsrats benötigen. Die Erklärung bringt auch zum Ausdruck, dass die Verantwortung für Krieg und Frieden beim UNO-Sicherheitsrat verbleiben soll, und das ist gut so.

Zugleich aber heißt es in der Erklärung: Krieg sei nicht unvermeidlich, Gewalt kann als letztes Mittel eingesetzt werden. Ich will Ihnen ganz klar sagen: Diese Aussage steht im eklatanten Gegensatz zum Mehrheitswillen der Bürgerinnen und Bürger in der Europäischen Union und weltweit. Deshalb ist aus meiner Sicht diese Erklärung alles in allem ein fauler Kompromiss. Er soll vor allem die Staats- und Regierungschefs Deutschlands und Frankreichs auf der einen und Großbritanniens, Spaniens und Italiens auf der anderen Seite das Gesicht wahren lassen. Zuvor hatte bereits die NATO ohne französische Beteiligung mit einem ähnlichen Spagat militärische Planung für die Türkei im Falle eines Krieges gegen den Irak ermöglicht. Bundeskanzler Schröder gestand ein, Deutschland habe sich bewegen müssen. Ich meine, in die falsche Richtung.

Herr Ratspräsident, diese Erklärung kann aus meiner Sicht nicht übertünchen, dass Europa in der existenziellen Frage von Krieg oder Frieden gespalten ist, und zwar so tief wie noch nie in der Geschichte der Union. Dieser Riss geht nicht quer durch die Europäische Union, es ist ein Riss zwischen Regierungen und Völkern. Dies ist am Wochenende deutlich geworden, als Millionen und Abermillionen Bürgerinnen und Bürger demonstriert haben, was sie wollen. Sie haben sich in großer Einmütigkeit auf Europas Straßen und Plätzen für eine gemeinsame europäische Außenpolitik ausgesprochen, und zwar für eine friedensbewahrende Außenpolitik. Diese Botschaft des Wochenendes ist eindeutig. Europas Menschen wollen keinen Krieg, und ich will als unmittelbar vom Volk gewählte Abgeordnete, als Abgeordnete des Europäischen Parlaments, auch sagen, dass wir in der Pflicht stehen, uns hier klar zu diesem Willen der Völker zu bekennen und uns nicht in faulen Kompromissen zu üben.

Abschließend, Herr Ratspräsident, möchte ich sagen, dass wir gegenwärtig dabei sind, im Europäischen Konvent eine Verfassung für Europa zu erarbeiten. Da die Situation so ist, wie ich es eingangs zitierte, wird es bedeutsame Auswirkungen auf die Welt, auf die europäische Außenpolitik haben, wie wir uns jetzt verhalten. Deshalb finde ich, dass in die europäische Verfassung wirklich eine klare Aussage gehört, nämlich dass Europa eine eigenständige Politik betreibt, die so aussieht, dass man Krieg als Mittel der Politik ächtet.

(Beifall)

2-008

Frasconi (Versts/ALE). - Anch'io vorrei iniziare congratulandomi con la Presidenza greca perché, in una situazione nella quale sfortunatamente - come lei stesso ha detto, Presidente - non c'è nessun obbligo di trovare una convergenza fra gli europei, questa convergenza e la ricerca di essa è comunque fondamentale, non soltanto per l'impatto che questa può avere sul corso degli eventi ma anche rispetto ad un'opinione pubblica la cui mobilitazione non può essere ignorata e che vuole che l'Europa giochi un ruolo unitario sulla scena internazionale. La ringraziamo quindi per il suo lavoro paziente; la ringraziamo per aver ottenuto la presenza del Segretario generale Kofi Annan al Consiglio, elemento anche questo importante; la ringraziamo per la presenza del suo Ministro degli esteri alla riunione informale della Lega araba. Sono tanto contenta di questo suo lavoro da chiedermi che cosa sarebbe successo se l'Unione europea avesse un unico seggio alle Nazioni Unite, e quanto più importante e cruciale questo suo lavoro sarebbe in quel caso.

Il tempo ci dirà se questo accordo, che è provvisorio, sarà utile a mantenere la pace e a disarmare l'Iraq. Esso però, oggi, ha il merito di mettere insieme posizioni che sono meno lontane di quelle che le bellicose dichiarazioni dell'uno e dell'altro potevano far pensare. L'elemento però che ci fa capire che ognuno ci vede un po' quello che vuole sta nel fatto che le reazioni americane alle conclusioni del Consiglio sono, tutto sommato, positive. Questa ambiguità, Presidente, non potrà essere tenuta a lungo. La distanza fra i tempi chiesti dagli ispettori e quelli previsti dagli Stati Uniti imporrà, fra poco, una scelta di campo che non permetterà più di restare nel vago. E qui il gioco evidentemente torna nelle mani dei membri del Consiglio di sicurezza. Il mondo scarseggia di attori che sanno agire per la costruzione di un mondo multipolare, nel quale esistono poche regole chiare e nel quale tutte vogliono la pace. Questo emerge molto chiaramente dagli eventi di questi giorni. In pochi mesi gli americani sono riusciti a mettersi il mondo contro, e i paesi arabi hanno per ora fallito nel loro tentativo di costruire una posizione unitaria. L'Europa può rappresentare questo attore positivo, ma ci sono delle sbavature preoccupanti nel comportamento di queste ultime ore da parte di alcuni dei suoi importanti membri: dalla continuazione dei bombardamenti sull'Iraq, da parte non soltanto degli americani ma anche degli aerei britannici, alle - su un piano completamente diverso evidentemente - parole inopportune del Presidente Chirac, che non può certo dare lezioni in termini di informazione e di consultazione ai paesi dell'ampliamento, al di là, evidentemente, della condivisione generale sul merito delle sue parole.

Nei prossimi giorni, Presidente, ricucitori come lei, ma anche come Kofi Annan, come i membri del Consiglio di sicurezza, avranno un compito prioritario da compiere: evitare che la credibilità delle Nazioni Unite entri in diretto

conflitto con la credibilità e il prestigio degli Stati Uniti, soprattutto rispetto a se stessi. A me sembra che questo sarà un compito molto importante per sapere se si farà la pace o si farà la guerra.

Un'ultima parola, Presidente: spero che tutto questo talento, in questi prossimi mesi, sarà da lei dispiegato per trovare una soluzione anche al conflitto cipriota.

(Applausi)

2-009

Collins (UEN). - Mr President, let us all be in no doubt about the importance of the text of the joint declaration which was issued by the EU leaders yesterday evening.

The EU governments have issued a strong and determined warning to Saddam Hussein to disarm peacefully and that this is the final opportunity for the Iraqi government to resolve this crisis by peaceful means.

The Iraqi government is now fully aware that the EU governments will hold Saddam Hussein responsible for the consequences if it continues to flout the will of the international community. In other words, war, thankfully, is not inevitable and force will only be used as a last resort. It is clear that the European Union leaders have re-identified the common ground that is there to ensure that the provisions of UN resolution 1441 are fully implemented.

The agreement reached yesterday is indicative of the efforts made in recent days to breach the differences between the EU governments on how best to disarm the Iraqi government. Yesterday's summit has ensured that political consensus has replaced the disunity amongst EU governments which has been so evident in recent times.

The European Union must continue to search for a peaceful resolution to this crisis. This is clearly the view of the citizens of the European Union.

We want to see Iraq disarmed and its weapons of mass destruction removed. We want to avoid military conflict and preserve the primary responsibility of the United Nations Security Council.

I support and welcome the comments of the General Secretary of the United Nations, Mr Kofi Annan, who also must be commended for his leadership role at this time. He is right when he says that any action against Iraq without the support of the United Nations would simply lack legitimacy. The United Nations has been centrally involved in the whole process of securing disarmament by the Iraqi government. We have consistently stated our strong support for this system of international collective security, with the United Nations at its centre, and which must exercise primary responsibility for the maintenance of international peace and security.

Finally, we will and we must continue to support the system of international governments in our approach towards dealing with this crisis over Iraq. This is not a matter of taking sides, it is the prudent and reasoned route to take to resolve this crisis.

(Applause)

2-010

Bonde (EDD). - Hr. formand, mødet i går med FN's generalsekretær Kofi Annan var en stærk oplevelse. Uanset hvor vi hver især står i den aktuelle krise, er Annan den rette mand i en svær tid. Annan var fast i mælet for at få Saddam afvæbnet, som besluttet af FN, men også fast besluttet på kun at bruge krig som det yderste middel. Krig og fred skal løses gennem FN. Sikkerhedsrådet må konstatere, om Irak har brudt eller opfyldt dets betingelser. Kommer det til krig, må afsenderen være hele verden. Ikke USA, Storbritannien, EU eller nogen enkelt nation eller blok. Ifølge folkeretten har hvert land ret til selvforsvar, men ingen har ret til selv at skabe ret i andre lande.

FN har monopol på magtanvendelse, og det er vigtigt, at det forbliver sådan. Ingen kan mistænke FN for at komme med andet end fred. Enhver iraker vil vide, at det slutter, når FN's beslutning om afvæbning er realiseret. Enhver i Mellemøsten vil vide, at FN ikke kommer efter den sidste olie. Kun en fælles beslutning i Sikkerhedsrådet er adgangsbillet til afvæbning og fredssikring. Det bør fortsat være EU-landenes svar til USA. Følg FN-sporet - støt Kofi Annan. Der findes ingen genvej.

Et eventuelt militært angreb må ledsages af en endnu større indsats for civilbefolkningen. 60% af borgerne i Irak er afhængige af mad for olie. Det første offer for krig er netop ikke Saddam, men 10 millioner civile, som vil sulte, og måske to millioner, som vil flygte. Beredskabet til at hjælpe må være større end beredskabet til at slå ihjel. Det er ikke kun et spørgsmål om anstændighed. Det er også et meget selvsk spørgsmål om at give det rigtige signal til verden og til dem, som leder efter argumenter for selvmordsbomber og terror. Vi skal føre os frem med fred og gavmildhed, og vi skal også tage ved lære. FN må have sin egen "rapid reaction force", som kan sættes ind efter Sikkerhedsrådets beslutninger. Det var Kofi Annans ønske til os i går. Lad os støtte ham, så meget vi kan, før bomberne skaber blodbad i Bagdad.

2-011

Dell'Alba (NI). - Signor Presidente del Consiglio, anch'io, a nome dei Radicali italiani, desidero congratularmi con lei e con la Presidenza greca per l'iniziativa di convocare un Vertice straordinario, per avervi invitato Kofi Annan, per essere riusciti a far adottare una posizione comune - fatto tutt'altro che scontato - che ha il merito innanzitutto di denunciare che il problema della crisi irachena si chiama comunque Saddam Hussein - sono in molti, magari animati dalle migliori intenzioni, a dimenticarsene spesso - che il problema è il rispetto, da parte del regime, degli impegni in materia di disarmo, per aver definito l'uso della forza come ultima risorsa, senza però che nessuno dei Quindici l'abbia esclusa *a priori*, per aver infine indicato chiaramente le responsabilità e il ruolo centrale dell'ONU e in particolare del Consiglio di sicurezza.

Alla fine della dichiarazione di ieri, il Consiglio europeo ricorda l'impegno dell'Unione per ottenere il disarmo dell'Iraq, la pace e la stabilità della regione e un avvenire decente per i popoli che vi vivono. Noi avremmo preferito un riferimento esplicito e un impegno per la libertà, la democrazia, i diritti fondamentali per le irachene e gli iracheni che sono sottoposti da più di vent'anni a una delle dittature più feroci della storia. Da questo punto di vista, signor Presidente, noi crediamo che il ruolo dell'ONU sia vitale e cruciale, nell'eventualità che il regime di Saddam non ottemperi ai suoi impegni, soprattutto per il dopo, e auspichiamo quindi che anche l'Unione rifletta, come hanno chiesto migliaia e migliaia di cittadini, ad un'amministrazione interinale dell'ONU per gestire, in comune con le Nazioni Unite, il dopo-Saddam Hussein, se questo dopo ci dovrà essere nei prossimi mesi.

2-012

President. - That completes the round on behalf of the political groups. I should like to inform you that the President-in-Office is scheduled to leave relatively soon because he must attend a number of bilateral meetings before the meeting with the Accession States which he will chair later this morning.

What I propose to do now is begin questions on a catch-the-eye basis. I already have a list which is longer than the time available to us. I apologise in advance for that.

2-013

Deva (PPE-DE). - Mr President, I should like to congratulate the President-in-Office for the leadership shown and for his statement, which is indeed much more robust than one would have expected last week.

Time and time again the United States of America has sacrificed its men and material for the liberty of strangers. If the Americans had not done this some sixty years ago none of us would be sitting here today. This time it may be for the liberties of the people of Iraq. War could be the last resort. Nobody wants war but if it comes we must recognise the sacrifices that the people of the United States have made time and time again for the liberty of strangers. However, the European Union believes in good governance, democracy and the rule of law and it is perhaps there that the European Union and its Member States can play a full role in establishing the institutions of democracy in Iraq.

2-014

Berès (PSE). – Monsieur le Président, je dirai bravo à M. le président en exercice du Conseil! Vous avez entendu M. Blix; vous avez entendu ce que l'opinion publique européenne, cette nouvelle superpuissance, comme l'a qualifiée le président de mon groupe, nous disait. Ici, dans les quinze pays membres de l'Union européenne, et là-bas, chez les futurs membres de l'Union européenne, l'opinion publique nous dit d'abord que la guerre ne mettra pas fin au terrorisme, contrairement à ce qu'essaie de nous faire croire l'administration Bush. Elle nous dit qu'elle croit à la sécurité collective et elle nous lance un défi: celui de créer les conditions d'une politique de sécurité européenne. Cette politique doit permettre aux pays qui nous rejoignent de vérifier que c'est au sein de l'Union européenne, y compris dans la vieille Europe, que cette force de sécurité collective doit être créée .

Monsieur le Président en exercice du Conseil, pouvons-nous compter sur votre détermination pour que, demain, l'Union européenne s'oppose avec toute son autorité au recours à la force et pour que ceux qui disposent du droit de veto au sein du Conseil de sécurité osent aller jusqu'au bout de cette démarche que nous avons collectivement engagée.

2-015

Malmström (ELDR). - Herr talman! Tack, herr rådsordförande, för det initiativ som ni har tagit och det mycket lyckosamma resultatet. Det är bara att beklaga att detta möte inte hölls för ett par veckor sedan.

Jag har två frågor till er. För det första: Vilka reaktioner har ni fått från Washington? Jag utgår från att ni i går kväll ringde och meddelade slutsatserna från gårdagens möte. För det andra: Tror ni att detta kan vara ett slags genombrott för den framtida europeiska utrikes- och säkerhetspolitiken, dvs. att man nu har nått en gräns som innebär att man i framtiden faktiskt kommer att försöka koordinera på ett bättre sätt? Eller var det "under galgen" som man nu kom överens? Vilken bedömning gör ni inför framtiden?

2-016

Αλαβάνος (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, θα χαιρετήσω και εγώ τις καλές προθέσεις στις προσπάθειες και τις πρωτοβουλίες του έλληνα Πρωθυπουργού και των συνεργατών του. Θα εκφράσω όμως κάποιες ανησυχίες μήπως το αποτέλεσμα είναι λίγο unisex. Δηλαδή μπορεί να το φορέσουν και οι μεν και οι δε. Και γι' αυτό θα ήθελα να κάνω τις εξής ερωτήσεις στον κύριο Πρωθυπουργό, ώστε να φανεί εάν είναι αβάσιμες αυτές οι ανησυχίες:

Γιατί, για πρώτη φορά σε κοινοτικό κείμενο τόσο επίσημο, μπήκε η θετική σημασία της μονομερούς στρατιωτικής παρουσίας ΗΠΑ και Μεγάλης Βρετανίας στο Ιράκ. Αυτό το "*the military build up has been essential*" είναι πρώτη φορά που μπαίνει σε κοινοτικό κείμενο τόσο επίσημο.

Η δεύτερη ερώτησή μου έχει σχέση με τις επιθεωρήσεις. Κατηγορείται το Ιράκ ότι "*continues to flout the will of the international community*". Οι επιθεωρητές όμως είπαν ότι υπάρχει κάποια πρόοδος. Γιατί αυτό δεν αναφέρεται;

2-017

Segni (UEN). - Signor Presidente del Consiglio, il successo che lei ha avuto ieri - di cui tutto il Parlamento europeo le è grato - dà anche a lei, al vostro governo, alla vostra Presidenza dell'Unione un prestigio notevole e quindi, forse, la carta per tentare nuovi progressi. Vorrei farle allora due domande. Innanzitutto, su un punto questa risoluzione mi sembra chiara e mi sembra soprattutto segni un cambiamento di linee precedenti, sul punto cioè in cui dà esclusivamente al Consiglio di sicurezza dell'ONU il potere di decidere se è necessario o no l'intervento militare: questo almeno mi pare un punto chiaro della risoluzione. La domanda è la seguente: alcuni governi europei - l'inglese prima di tutto, ma anche l'italiano e lo spagnolo - erano contrari o dubbiosi su questo punto; la disposizione di ieri significa che, adesso, il principio che sia il Consiglio di sicurezza dell'ONU è accettato da tutti i Quindici? Seconda domanda: prima della nuova decisione del *Bureau* del Consiglio di sicurezza, pensate di riunire un altro Vertice per tentare di portare una posizione comune entro il Consiglio di sicurezza?

2-018

Maij-Weggen (PPE-DE). - Voorzitter, ik wil de heer Simitis complimenteren met het resultaat. Ik ben er ook trots op dat juist een klein land in staat is geweest om de impasses te doorbreken die vooral door grote landen werden veroorzaakt. Een groot compliment daarvoor.

Ik heb drie vragen. In de eerste plaats: denkt U dat een tweede resolutie in de VN-Veiligheidsraad nog nodig is? Is daarover gesproken in kringen van de Raad?

Tweede vraag: is ook afgesproken dat Duitsland, Frankrijk, Spanje en het Verenigd Koninkrijk nu zullen proberen één lijn te trekken in de Veiligheidsraad? Want die vertoning van verdeeldheid is dan ook een slechte vertoning.

Mijn derde opmerking: U spreekt straks met de kandidaat-lidstaten, heb ik begrepen. Ik heb me erg gestoord aan de opmerking die ik vanmorgen op de televisie zag van de heer Chirac, waarin hij de kandidaat-lidstaten sommeerde om zich in het vervolg in dit soort zaken niet te uiten. Ik vond dat Chirac wel de laatste was die dit kon zeggen. Hoe gaat U om met de kandidaat-lidstaten in Uw ontmoeting straks na deze vergadering?

2-019

Schulz (PSE). - Herr Präsident, Herr Ratspräsident! Ich glaube, es ist hilfreich in unserer Diskussion, wenn wir zwei Botschaften des vergangenen Sonntags und zwei Botschaften dieser Entschließung gegenüberstellen. Die zwei Botschaften des vergangenen Sonntags kommen von Frau Rice und Herrn Außenminister Powell. Die eine Botschaft lautete: Die Zeit läuft ab. Die andere Botschaft: Wir reden von Wochen, nicht von Monaten. Die zwei Botschaften, die ich aus unserer Entschließung gegenüberstellen möchte, sind: Der Krieg ist nicht unvermeidbar, und die Inspektoren benötigen die Zeit und die Mittel, die ihnen der Sicherheitsrat geben will. Ich glaube, klarer kann man den großen Erfolg, den Sie bei der Darstellung der europäischen Konzeption zur Lösung des Konflikts erzielt haben, nicht auf den Punkt bringen. Dafür verdienen Sie mit Ihrer Initiative, Herr Ratspräsident, eine ganz, ganz große Anerkennung.

(Beifall)

2-020

Σημίτης, Πρόεδρος του Συμβουλίου. - Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ για τις παρατηρήσεις σας. Πιστεύω ότι οι παρατηρήσεις αυτές δείχνουν την κοινή ανησυχία να στεριώσουμε ακόμα περισσότερο μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική η οποία βασίζεται σε αρχές, στην αρχή ότι πρέπει να επιδιώκουμε την ειρηνική επίλυση των διαφορών και ότι αυτή η ειρηνική επίλυση των διαφορών πρέπει να πραγματοποιείται με τους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Μια απάντηση σε ένα συγκεκριμένο ερώτημα το οποίο ετέθη: ρωτήθηκα γιατί οι υποψήφιας χώρες δεν παραβρέθηκαν χθες και υπάρχει μια χωριστή διαδικασία γι' αυτές. Υπάρχει μια πρακτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έχει εφαρμοσθεί σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις διευρύνσεων. Σύμφωνα με αυτή την πρακτική, οι υποψήφιας χώρες δεν συμμετέχουν στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα Συμβούλια, στο Συμβούλιο Κορυφής, προτού υπογράψουν τη Συνθήκη Ένταξής τους. Μετά την υπογραφή της και μέχρις ότου αυτή κυρωθεί από τα κοινοβούλια, συμμετέχουν ως παρατηρητές.

Δηλαδή για αυτές τις δέκα χώρες ισχύει η αρχή ότι δεν μπορούν να συμμετέχουν πριν από τις 16 Απριλίου. Μετά τις 16 Απριλίου θα συμμετέχουν ως παρατηρητές και από 1ης Μαΐου 2004, όπως έχει αποφασιστεί, θα είναι πλήρη μέλη. Πιστεύω ότι ο κανόνας αυτός είναι σοφός διότι μόνο άμα έχεις αναλάβει υποχρεώσεις με την υπογραφή της Συνθήκης Ένταξης μπορείς να ασκήσεις δικαιώματα και μπορείς να έχεις μια συνολική εικόνα της στάσης ως προς τις επιδιώξεις και

τις επιπτώσεις τις οποίες θα έχει. Θα δω τις υποψήφιες χώρες αργότερα σήμερα, θα συνομιλήσω μαζί τους, και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι εγώ θεωρώ πως η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ένα μεγάλο στόχο μπροστά της, έναν εξίσου μεγάλο στόχο όσον αφορά την ίδια, όπως και η διατήρηση της διεθνούς ειρήνης, είναι να μειώσει την απόσταση ανάμεσα στη Δυτική Ευρώπη και στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη, να ενοποιήσει ολόκληρο τον ευρωπαϊκό χώρο και να διαμορφώσει κοινές πολιτικές, κοινές θέσεις που να αγκαλιάζουν και να συσπειρώνουν όλους. Το ότι αυτό δεν συμβαίνει σήμερα είναι αποτέλεσμα της ιστορικής διαδρομής, των διαχωρισμών που υπήρχαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν θα πρέπει πια να συμβαίνει αύριο.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να κλείσω, θα ήθελα με έναν άλλο τρόπο να επαναλάβω αυτό που είπα πριν σε σχέση με το τι σημαίνει η χτεσινή απόφαση σε γενικότερο επίπεδο. Ο κ. Cox είπε κάτι χτες το οποίο ήταν πολύ ωραίο, και μου επιτρέπει να το ξαναδιαβάσω:

2-021

If this current debate teaches us anything, it exposes a gap between our aspirations and our capacity to act. At a time when we are debating the future of Europe, we have to realise that constitutions and institutions will be mainly empty vessels if they are not animated by determined political vision and will. That is the challenge.

2-022

Συμφωνούμε μ' αυτό και διαπιστώσαμε τον περασμένο καιρό ότι δεν υπήρχε αυτή η κοινή θέληση και το κοινό όραμα στο σημείο που θα θέλαμε.

Η χτεσινή απόφαση έδειξε ότι και μπορούμε να συνεννοούμαστε και να επιδιώκουμε κάτι μαζί και να έχουμε κοινές αρχές. Βεβαίως αυτό δεν αποτελεί τη λύση των προβλημάτων. Βεβαίως δεν είναι σαφές τι θα γίνει στο μέλλον. Βεβαίως μπορεί να υπάρξουν πάλι νέες διαφορές. Αλλά εάν δεν επιβεβαιώνουμε, εάν δεν πιέζουμε, εάν δεν λέμε με δύναμη ότι θέλουμε μια κοινή Ευρώπη, δεν θα το πετύχουμε. Και χτες το είπαμε, και αυτό είναι θετικό.

(Χειροκροτήματα)

2-023

President. - Colleagues, I thank you for your participation today. I thank the President-in-Office for his willingness to be here this morning in a very busy Brussels schedule, for his association with the European Parliament and for his work with the Council yesterday and with the candidate countries this morning. Most of all, President-in-Office, we congratulate you on the progress made.

(The meeting was closed at 10.40 a.m.)